

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XECdo/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	2509899385
Dátum vydania rozhodnutia:	02.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2509899385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: Richard Biháry, nar. 5. mája 1980, bytom Piešťany, Sasinkova 1103/36, o vymoženie 6,64 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Piešťany, pod sp. zn. 6Er 376/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. septembra 2012, č. k. 3CoE 134/2012-43 a o návrhu oprávneného na prerušenie konania, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa zamieta.

Dovolanie oprávneného sa odmieta.

Povinnému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany uznesením z 1. júla 2011, č. k. 6Er 376/2009-13, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že exekučným titulom bola notárska zápisnica č. N 1862/2003, NZ 61279/2003 z 18. júla 2003 spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, Notársky úrad Partizánske. Z obsahu uvedenej notárskej zápisnice súd prvého stupňa zistil, že v zmluve o úvere č. 4260047 uzavretej medzi oprávneným a povinným 8. januára 2003, povinný splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie predmetnej notárskej zápisnice ako exekučného titulu, teda aby v mene povinného uznal záväzok z uvedeného úveru. S poukazom na ust. § 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd prvého stupňa

uviedol, že splnomocnenie udelené povinným advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi priamo v zmluve o úvere v deň podpisu zmluvy nie je platným právnym úkonom povinného a Mgr. Tomáš Kušnír zastúpený Mgr. Brunom Žlnayom, nemohol pred notárom platne a v mene povinného vyhlásiť uznanie záväzku z úverovej zmluvy a súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice pre rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného. V rozpore so zákonom sa v zmluve nenachádzal údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Podobne v rozpore so zákonom, a to s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., boli dohodnuté aj úroky z omeškania vo výške 0,25 % denne. Keďže posudzovaná notárska zápisnica neobsahovala záväzok, ale len prehlásenie povinného, nebola spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Trnave ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 20. septembra 2012, č. k. 3CoE 134/2012-43 tak, že uznesenie, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, potvrdil.

Odvolací súd vo svojom odôvodnení mal za to, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď pri preskúmaní predmetného exekučného titulu a podmienok, za ktorých bol vydaný, vrátane posudzovania zmluvy o úvere dospel k záveru, že predmetný exekučný titul bol vydaný na základe plnomocenstva, ktoré povinný udelil Mgr. Tomášovi Kušnírovi, advokátovi, v predtlačí zmluvy o úvere a teda povinný, ak chcel získať úver, bol nútený súčasne na predtlačí zmluvy o úvere podpísať aj plnomocenstvo pre Mgr. Tomáša Kušníra, v ktorom ho splnomocnil aj na spísanie predmetnej notárskej zápisnice - exekučného titulu. Takéto podmieňovanie poskytovania spotrebiteľského úveru súčasným uzatvorením plnomocenstva pre Mgr. Tomáša Kušníra s poverením na spísanie notárskej zápisnice, ako exekučného titulu, je treba považovať za neprijateľnú podmienku v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Preto správne súd prvého stupňa poukázal na to, že takéto konanie splnomocneného zástupcu povinného Mgr. Tomáša Kušníra je voči povinnému v rozpore so zákonom o advokácii. Navyše, nie je preukázané, že podľa § 18 ods. 1, 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii dal povinný Mgr. Tomášovi Kušnírovi skutočne takéto pokyny, ako sú uvedené v predtlačí zmluvy o úvere a či sa Mgr. Tomáš Kušnír mohol riadiť pokynmi povinného pri presadzovaní jeho práv a záujmov v prejednávanej veci, či povinný s Mgr. Tomášom Kušnírom osobne prejednával spôsob presadzovania jeho práv a záujmov a vôbec či povinný bol niekedy v kontakte s Mgr. Tomášom Kušnírom. Dohoda o plnomocenstve ako súčasť zmluvy o úvere nieje pritom osobitne podpísaná povinným, hoci ide o dva samostatné právne úkony. Vzhľadom na to, že povinný plnomocenstvo ako samostatný právny úkon nepodpísal, platne nesplnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra svojim zastupovaním, a preto tento advokát nebol oprávnený v jeho mene spísať notársku zápisnicu a uznať záväzok z úveru.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. a) O. s. p.),
ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. b) O. s. p.),
v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. d) O. s. p.),
súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f) O. s. p.),
konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p.),
rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p.).

Na základe právnej argumentácie uvedenej v dovolaní oprávnený navrhuje, aby dovolací súd napadnuté

uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a keďže rovnakými vadami je postihnuté aj rozhodnutie prvostupňového súdu žiada, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil aj uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a v prípade úspechu bola oprávnenému priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Oprávnený tiež navrhol, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru EU na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EU predložil prejudiciálne otázky v znení aký je uvedený v dovolaní. Oprávnený tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa ust. § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 1. júla 2014, sp. zn. 14CoE 139/2014 a to so zreteľom na uvedenú právnu argumentáciu a najmä skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3ECdo 12/2014, 3CoE 6/2014, 3ECdo 305/2013, 3CoE 118/2013, 3ECdo 223/2013, 3CoE 92/2013, 3ECdo 164/2013, 3CoE 30/2013, 3ECdo 168/2013, 3CoE 33/2013, 1ECdo 38/2014, 1ECdo 61/2014, 2Cdo 10/2013, 2ECdo 302/2013, 2CoE 110/2013, 4ECdo 6/2013, 4CoE 36/2013, 5Cdo 10/2013, 5Cdo 49/2013, 5ECdo 100/2013, 7ECdo 314/2013, 7CoE 117/2013, 8ECdo 160/2014, 8CoE 90/2014, 5Oboer 66/2013, 5OboE 42/2013, 5Oboer 360/2013, 5OboE 152/2013, 5Oboer 50/2013, 5Oboer 52/2013, 5Oboer 256/2013, 5Oboer 185/2013, 5OboE 61/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.